

Miljøministeriet

Departementet/Fiskeri

Sendt per mail til Karina Wessel Bjerregaard (kawbj@mim.dk), Lisbet Nielsen (lisnie@mim.dk) og Lene Jensen Scheel-Beck (lensch@mim.dk).

Vingsted, den 11. september, 2026.

Kommentarer til Kommissionens forslag til Rådets forordning om fastsættelse for 2027 af fiskerimuligheder for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande i Østersøen

Sammenslutningen af Danske Småbådsklubber og Danmarks Sportsfiskerforbund takker for muligheden for at komme med kommentarer til Kommissionens forslag om fiskerimuligheder i Østersøen for 2027.

Som i tidligere år vil vi især koncentrere vores bemærkninger om torsk og laks, som er de arter, hvor forslaget har størst direkte betydning for det rekreative fiskeri. Derudover vil vi kommentere forvaltningen af sild og brisling. Ikke fordi disse arter i sig selv er centrale lystfiskerarter, men fordi de spiller en afgørende rolle som fødegrundlag for rovfisk som torsk og laks.

Efter vores opfattelse viser udviklingen i Østersøen stadig tydeligere, at fiskebestandene ikke kan forvaltes isoleret art for art. Fiskeridødeligheden er naturligvis vigtig, men fødegrundlag, eutrofiering, iltsvind, habitatforringelser, klimatiske forhold og prædation kan være mindst lige så afgørende for bestandene.

Det bør i langt højere grad afspejles i EU's fiskeriforvaltning.

Torsk

Sammenslutningen af Danske Småbådsklubber og Danmarks Sportsfiskerforbund deler vurderingen af, at situationen for torsken i Østersøen fortsat er meget alvorlig.

For den østlige torskebestand anbefaler ICES nulfangst i både det kommercielle og rekreative fiskeri i 2027 og 2028. Det er ottende år i træk med en nulfangstrådgivning. Gydebiomassen og rekrutteringen befinder sig fortsat på rekordlave niveauer, og ICES vurderer endda, at et totalt ophør af fiskeriet ikke vil være tilstrækkeligt til at bringe bestanden over Blim i den nærmeste fremtid.

Også den vestlige bestand befinder sig fortsat i en meget dårlig situation. Bestanden har været under Blim i de fleste af de seneste 15 år, og ICES anbefaler også her nulfangst. I rådgivningen fremhæves samtidig stor usikkerhed om blandt andet **ukendte dødelighedsfaktorer**, og at forvaltningen skal ses i sammenhæng med et **forringet økosystem**. Det er en vigtig konstatering.

Vi accepterer derfor, at der fortsat er behov for en meget restriktiv forvaltning af torsken. Kommissionen foreslår for 2027 at videreføre helårsforbuddet mod rekreativt fiskeri efter torsk i hele Østersøen.

Som i vores tidligere høringssvar vil vi dog endnu en gang appellere til, at Øresund – ICES-underområde 23 – vurderes særskilt. Vi har gennem flere år argumenteret for, at det bør være muligt at hjemtage én torsk pr. lystfisker pr. dag uden for torskens gydeperiode i Øresund, sådan som reglerne tillod i 2023.

Vi er fuldt opmærksomme på, at Øresund indgår i forvaltningsområdet for den vestlige torskebestand, og at ICES anbefaler nulfangst for bestanden som helhed. Men de biologiske og fiskerimæssige forhold i Øresund adskiller sig fra store dele af den øvrige vestlige Østersø. Derfor bør mulighederne for en geografisk differentieret regulering fortsat undersøges frem for automatisk at anvende samme regulering i hele forvaltningsområdet.

Hvis det på et tidspunkt igen bliver muligt at hjemtage torsk, vil vi samtidig gentage vores forslag om et væsentligt højere mindstemål, eksempelvis 45 cm. Det tidligere mindstemål gav efter vores opfattelse meget lidt mening i et moderne rekreativt fiskeri. Et fremtidigt lystfiskeri efter torsk bør netop tilrettelægges efter princippet om, at der hjemtages få, men større fisk.

Genopretning af torsken kræver mere end fiskeriregulering

Udviklingen i bestandene viser samtidig meget tydeligt, hvorfor en ensidig fokusering på fiskeridødelighed ikke er tilstrækkelig. Det direkte fiskeri efter østlig torsk har været forbudt siden juli 2019, mens direkte fiskeri efter vestlig torsk har været forbudt siden 2022. Alligevel er bestandene ikke kommet sig.

Når ICES ligefrem vurderer, at et nulfiskeri ikke vil kunne bringe den østlige bestand over Blim i den nærmeste fremtid, er det et meget stærkt signal om, at andre faktorer er afgørende. Her er det positivt, at ICES for den vestlige bestand eksplicit fremhæver ukendte dødelighedsfaktorer og det forringede økosystem. En genopretningsstrategi for torsken bør derfor blandt andet forholde sig til iltforhold, temperatur, parasitter, fødegrundlag og ikke mindst prædation.

Sild og brisling – fødegrundlaget skal indgå i forvaltningen

I den sammenhæng giver Kommissionens forslag om betydeligt større fangster af sild og brisling anledning til bekymring. For centralsild foreslår Kommissionen kvoten øget med 49 % til 143.860 tons. Det sker samtidig med, at gydebiomassen fortsat ligger under MSY-niveauet, og Kommissionen selv anfører, at usikre rekrutteringsskøn kalder på en forsigtig tilgang.

For brisling foreslås en stigning på 44 % til 291.590 tons. Kommissionen foreslår samtidig at fjerne den supplerende lukning i gydeperioden, som har været gældende siden 2025.

Vi anerkender, at kvoteforslagene ligger inden for ICES' rådgivning. Men hvis ambitionen er en reel økosystembaseret fiskeriforvaltning, er det ikke tilstrækkeligt kun at spørge, hvor stor en fangst den enkelte bestand isoleret set kan tåle. Man må også spørge, hvor stor en biomasse der bør være tilbage i økosystemet som føde for rovfiskene.

Sild og brisling er centrale fødeemner for blandt andet torsk og laks. Vi opfordrer derfor Danmark til at arbejde for, at de pelagiske fiskebestandes funktion som fødegrundlag tillægges betydelig større vægt ved fastsættelsen af fiskerimulighederne.

Det er efter vores opfattelse vanskeligt at tale om en økosystembaseret genopretning af Østersøen, hvis man på den ene side konstaterer, at centrale rovfiskebestande befinder sig i historisk

dårlig tilstand og på den anden side øger fangsterne af nogle af deres vigtigste byttedyr markant. Den samlede foreslåede fangstmængde i Østersøen stiger i Kommissionens forslag med hele 35,3 % i forhold til 2026.

Skarvens betydning for torsk

Vi vil samtidig gentage vores opfordring fra tidligere høringssvar om at inddrage prædation fra skarv i arbejdet med at forstå den høje dødelighed blandt unge torsk.

I vores høringssvar fra 2025 pegede vi på undersøgelser, som indikerer, at skarvprædation på småtorsk lokalt kan være betydelig, og at prædationen derfor potentielt kan være med til at fastholde en meget svag bestand på et lavt niveau. En helt ny peer-reviewed artikel viser, at skarven påfører torsken en meget stor dødelighed - 88 % - når torskene befinder sig i nærheden af skarvkolonier¹. Og som situationen er i dag med 50 % flere kolonier i forhold til for cirka 20 år siden, er der en reel risiko for, at den store dødelighed gælder i store dele af den danske del af Østersøen.

Denne problemstilling er kun blevet mere relevant, når ICES nu eksplicit fremhæver ukendte dødelighedsfaktorer for den vestlige torskbestand.

Hvis en betydelig del af de unge torsk forsvinder, inden de rekrutterer til den voksne bestand, bør størrelsesordenen af denne dødelighed naturligvis indgå i bestandsvurderingen og i overvejelserne om, hvordan bestanden bedst genopbygges. Dette ændrer ikke ved behovet for en restriktiv fiskeriforvaltning, men illustrerer nødvendigheden af at se på den samlede dødelighed frem for kun fiskeridødeligheden.

Laks

Sammenslutningen af Danske Småbådsklubber og Danmarks Sportsfiskerforbund anerkender fuldt ud behovet for at beskytte Østersøens svage vilde laksebestande.

Fiskeriet skal reguleres, så bestande med utilstrækkelig naturlig produktion får en reel mulighed for at genetablere sig.

Vi er imidlertid meget kritiske over for Kommissionens forslag om fra 2027 reelt at lukke det rekreative trollingfiskeri efter laks i den centrale og vestlige Østersø.

Kommissionen foreslår at ophæve den nuværende mulighed for, at en lystfisker kan hjemtage én fedtfinneklippet laks pr. dag. Der foreslås dermed et fuldstændigt forbud mod det rekreative laksefiskeri i hovedbassinet bortset fra de særlige nordlige kystområder. Det kan vi ikke støtte.

Fiskeriet er allerede reduceret markant

¹ *Cormorant predation on PIT-tagged cod and flounder in an open coastal system.* Niels Jepsen, Mathis Olesen, Jørgen S. Mikkelsen & Markus V. Strange. *Fisheries Research*, juli, 2026.

Siden 2022 har lystfiskerne kun kunnet hjemtage én fedtfinneklippet laks pr. dag, mens alle laks med intakt fedtfinne skal genudsættes. Reguleringen har allerede haft meget store konsekvenser for trollingfiskeriet.

En ny peer-reviewed undersøgelse publiceret i *Ecosphere* i marts 2026 estimerer, at antallet af aktive skippere i det baltiske laksetrollingfiskeri faldt fra cirka 5.343 i perioden 2014-2020 til cirka 2.604 i perioden 2021-2023. Det svarer til et fald på omkring 51 %. Forfatterne vurderer, at den skærpede regulering af laksefiskeriet fra 2022 sandsynligvis har bidraget til udviklingen².

Den videnskabelige undersøgelse understøtter dermed de erfaringer, vi allerede har fra Bornholm. Ved Trolling Master Bornholm blev der i perioden 2006-2019 i gennemsnit hjemtaget 1,9 laks pr. deltagende båd. Efter indførelsen af de nye regler blev der i 2022 kun hjemtaget 0,215 laks pr. båd – en reduktion på omkring 90 %.

Vi står derfor ikke over for et intensivt og voksende fiskeri. Tværtimod står vi over for et rekreativt fiskeri, som allerede er blevet reduceret meget kraftigt. Et totalt forbud vil derfor ikke være en mindre justering af reguleringen, men i praksis kunne blive det sidste skridt mod en afvikling af laksetrollingen i store dele af Østersøen.

En betydelig samfundsøkonomisk værdi

Det er samtidig et fiskeri med en meget høj økonomisk værdi pr. fanget fisk. Thünen-instituttet oplyser på baggrund af deres undersøgelser, at en tysk laksetrollingfisker gennemsnitligt anvender omkring 2.750 euro om året på fiskeriet, og at de samlede årlige udgifter knyttet til trollingfiskeriet omkring Rügen udgør omkring 5 mio. euro.

Det supplerer de tal, vi fremlagde i vores høringssvar sidste år. Thünen-instituttet har tidligere estimeret, at en hjemtaget trollinglaks skaber et forbrug på omkring 1.000 euro, mens det finske sportsfiskerforbund har estimeret værdien til cirka 1.150 euro pr. hjemtaget laks.

På Bornholm blev det i 2019 vurderet, at cirka 1.000 deltagere i Trolling Master Bornholm tilsammen lagde 6,2 mio. kr. på Bornholm. Det er vigtigt, fordi dette fiskeri især foregår på tidspunkter af året, hvor den øvrige turisme er meget begrænset.

Et totalforbud har derfor ikke kun konsekvenser for lystfiskerne, men også for overnatningssteder, restauranter, bådservice, grejbutikker, guider og andre erhverv i kystsamfundene.

Stort set ingen biologisk gevinst

Det afgørende spørgsmål bør efter vores opfattelse være, hvor stor en yderligere beskyttelse af de svage vilde laksebestande der faktisk opnås ved at gå fra den nuværende meget restriktive ordning til et totalt forbud. I vores høringssvar fra 2025 henviste vi til beregninger fra det tyske sportsfiskerforbund, baseret på de data som ICES anvender. Beregningerne viste, at det internationale trollingfiskeri under ordningen med én fedtfinneklippet laks pr. dag gav anledning til en beregnet dødelighed på blot omkring 40 laks fra de sårbare bestande.

² Karlsson, K. et al. (2026). *Spatial capture–recapture reveals resource use and declining skipper numbers in Baltic Sea salmon trolling fisheries*. **Ecosphere**. Publiceret 12. marts 2026.

Vi er naturligvis enige i, at selv små påvirkninger kan være relevante, hvis en bestand er meget svag. Men regulering bør også være proportional. Hvis et fiskeri med stor rekreativ og økonomisk værdi skal afvikles, bør der kunne dokumenteres en biologisk gevinst, der står i et rimeligt forhold til indgrebets konsekvenser. Det mener vi ikke er tilstrækkeligt dokumenteret.

Ny undersøgelse af dødeligheden efter genudsætning

Dette spørgsmål bliver endnu vigtigere, fordi et afgørende parameter i ICES' beregninger netop nu er under videnskabelig efterprøvning. ICES anvender i bestandsberegningerne en antaget dødelighed på omkring 25 % for baltiske laks, der genudsættes efter trollingfangst.[2]

Der mangler imidlertid direkte viden om den faktiske dødelighed ved genudsætning i dette specifikke fiskeri. Derfor har Thünen Institute of Baltic Sea Fisheries i samarbejde med Swedish University of Agricultural Sciences, SLU, gennemført et forskningsprojekt fra februar 2024 til juni 2026, der specifikt undersøger overlevelsen hos trollingfangede og genudsatte baltiske laks³. Resultaterne er endnu ikke offentliggjort, men det nævnes i en artikel (se reference 7), at dødeligheden er væsentligt lavere end 25 %.

Projektet anvender blandt andet Pop-up Satellite Archival Tags (PSAT), som registrerer fiskens dybde, temperatur og bevægelse efter genudsætning. Det gør det muligt at identificere, om fisken overlever, og samtidig undersøge, hvordan fangstforhold, krogingssted, blødning, lufteksponering og temperatur påvirker overlevelsen. Projektets formål er netop at forbedre grundlaget for ICES' bestandsberegninger og udvikle konkrete best-practice-anbefalinger for skånsom genudsætning. Det finder vi særdeles vigtigt.

Når et af de centrale parametre, der bruges til at beregne trollingfiskeriets påvirkning af de vilde bestande, netop nu bliver undersøgt specifikt for det pågældende fiskeri, mener vi, at det er meget vidtgående at afvikle fiskeriet, før den nye viden er indarbejdet i rådgivningen.

Vi opfordrer derfor Danmark til at arbejde for, at de kommende resultater fra Thünen/SLU-projektet hurtigst muligt vurderes og indarbejdes i ICES' rådgivning. Viser den faktiske dødelighed som forventet at være væsentligt lavere end de 25 %, som aktuelt anvendes, vil det naturligvis reducere den beregnede påvirkning fra trollingfiskeriet tilsvarende.

Et selektivt fiskeri efter udsatte laks

Der er desuden et helt grundlæggende forvaltningsmæssigt argument for at bevare fiskeriet. Der udsættes fortsat meget store mængder laks i Østersøsystemet. En stor del af disse fisk fedtfinneklippes netop for at kunne skelnes fra de vilde fisk. I vores høringssvar fra 2025 pegede vi på, at der udsættes mere end to millioner fedtfinneklippede laks, som er produceret med henblik på senere fangst.

Den nuværende regulering gør derfor fiskeriet meget selektivt: Fedtfinneklippede laks kan hjemtages – vilde laks med intakt fedtfinne skal genudsættes.

³ Thünen Institute of Baltic Sea Fisheries (2024-2026). *Post-release mortality of Baltic salmon (Salmo salar) in the recreational trolling fishery around the island of Rügen.*

Det giver mulighed for at udnytte de fisk, der er produceret og udsat med henblik på fangst, samtidig med at de vilde bestande får en meget høj grad af beskyttelse. Vi finder det meget svært at se den biologiske logik i helt at afvikle fiskeriet efter disse udsatte fisk, hvis påvirkningen af de vilde bestande kan holdes på et meget lavt niveau.

Ny viden om laksens marine overlevelse

Der er samtidig kommet ny forskning, som understreger, at udviklingen i laksebestandene ikke alene er et spørgsmål om fiskeri. En finsk undersøgelse publiceret i 2025 analyserede 12 års data fra blandt andet Tornionjoki og Simojoki og fandt en tydelig sammenhæng mellem laksenes overlevelse efter smoltudvandringen og sammensætningen af deres fødegrundlag i Østersøen⁴

Postsmoltene havde høj overlevelse i år med mange 0-årige sild og relativt færre unge brislinger. Omvendt var sildeårgangen i 2021 usædvanligt svag, samtidig med at forholdet mellem unge brislinger og 0-årige sild var det højeste i undersøgelsesperioden. Dette blev efterfølgende forbundet med lave tilbagevendinger af voksne laks. Resultaterne bygger videre på tidligere forskning, der ligeledes har vist, at forekomsten af sildeyngel i Den Botniske Hav kan forklare en betydelig del af variationen i postsmoltenes overlevelse⁵.

Andre undersøgelser har samtidig vist, at marin overlevelse påvirkes af en række økosystemfaktorer, herunder fødegrundlag, prædation og ændringer i Østersøens miljø⁶. Det er meget relevant for den aktuelle kvoteforhandling.

Kommissionen foreslår som nævnt at øge fiskerimulighederne for centralsild med 49 % og for brisling med 44 %. Vi finder det inkonsekvent, hvis man på den ene side vil afvikle et meget begrænset rekreativt laksefiskeri for at beskytte laksen, men på den anden side ikke i tilstrækkelig grad inddrager laksens fødegrundlag i forvaltningen af de pelagiske fiskebestande. En økosystembaseret lakseforvaltning må nødvendigvis også være en forvaltning af laksens fødegrundlag.

De svage bestande skal beskyttes – men problemerne skal også løses ved kilden

ICES' rådgivning skyldes i høj grad, at laks fra et antal svage bestande blandes med laks fra stærkere bestande i Østersøens hovedbassin. Det er en reel forvaltningsmæssig udfordring. Men den kan ikke løses permanent gennem stadigt mere omfattende restriktioner af fiskeriet i havet.

Hvis en bestand producerer for få smolt, vil et havfiskeriforbud reducere dødeligheden blandt de voksne fisk fra bestanden. Men det løser ikke nødvendigvis årsagerne til den lave produktion. Derfor vil vi endnu en gang efterspørge en konkret redegørelse for indsatsen i de vandløb, hvis svage laksebestande er årsagen til de omfattende begrænsninger i Østersøens hovedbassin.

Det bør blandt andet fremgå:

⁴ Keinänen, M. et al. (2025). *Reduced Numbers of Returning Atlantic Salmon (Salmo salar) in Two Northern Baltic Rivers Associated with High Lipid Content of Prey Fish*. Fishes, 10, 16

⁵ Mäntyniemi, S. et al. (2012). *Both predation and feeding opportunities may explain changes in survival of Baltic salmon post-smolts*. ICES Journal of Marine Science, 69(9), 1574–1579.

⁶ Friedland, K.D., Dannewitz, J., Romakkaniemi, A., Palm, S. et al. (2017). *Post-smolt survival of Baltic salmon in context to changing environmental conditions and predators*. ICES Journal of Marine Science, 74(5), 1344–1355.

- hvordan fiskeriet efter laks reguleres i vandløbene og i de kystnære områder omkring mundingerne,
- om spærringer fjernes,
- om gyde- og opvæksthabitater restaureres,
- om vandkvalitet og vandføring er tilstrækkelig,
- om udsætningsprogrammer bygger på den bedste genetiske viden,
- om udsatte laks fedtfinneklippes,
- og hvordan prædation på yngel, præsmolt og smolt håndteres.

Vi ved fra de danske laksevandløb, hvor langvarig en sådan genopretning kan være. Som vi skrev sidste år, tog det mere end 20-30 års målrettet indsats i Ribe Å og Storå, før udsætningerne kunne ophøre, og selv efter mere end 40 års arbejde i Skjern Å er genopretningsarbejdet ikke afsluttet.

Hvis hele Østersøens trollingfiskeri skal begrænses for at beskytte bestemte svage bestande, er det efter vores opfattelse rimeligt at kræve, at der samtidig gennemføres en ambitiøs, dokumenteret og videnskabeligt funderet genopretningsindsats i de vandløb, hvor problemerne findes. Skarvprædation bør også indgå i denne indsatsplan.

Vi ved fra danske undersøgelser, at skarver lokalt kan forårsage en meget stor dødelighed blandt lakse- og ørredsmolt. I vores hørings svar sidste år pegede vi netop på risikoen for, at skarvprædation også kan være en væsentlig faktor i de områder omkring Østersøen, hvor de svage laksebestande findes. Danmark har allerede politisk forpligtet sig til at arbejde internationalt med problemstillingen. I fiskeriaftalen fra juli 2025 blev et bredt flertal i Folketinget enige om, at regeringen skal arbejde for en international forvaltningsplan og øget koordinering mellem landene omkring Østersøen.

Vi opfordrer til, at dette arbejde kobles direkte sammen med indsatsen for at genopbygge de svage laksebestande. Hvis dødeligheden blandt smolt fra en svag bestand er høj allerede under udvandringen gennem vandløb, fjorde og kystområder, kan reduktion af denne dødelighed potentielt have langt større bestandseffekt end at afvikle et meget begrænset trollingfiskeri efter voksne fisk langt fra vandløbet.

Fremgang i de store svenske elve

Et vigtigt argument for at fastholde muligheden for at hjemtage en udsat (fedtfinneklippet laks) er den positive udvikling i flere af de store lakseelver omkring Den Botniske Bug. Der er således grund til en vis optimisme efter de meget svage opgange i 2023 og 2024. I Torneälven steg antallet af opvandrende laks fra knap 25.000 i 2024 til omkring 46.000 i 2025. Særligt bemærkelsesværdigt var det rekordhøje antal grilse, hvilket ifølge forskerne indikerede en forbedret overlevelse i havet. Denne positive udvikling er fortsat i 2026, hvor 36.829 laks allerede havde passeret tællestedet i Torneälven den 3. juli – væsentligt flere end på samme tidspunkt de foregående tre år. Fremgangen skyldtes især flere mellemstore laks, som havde opholdt sig to år i havet. En tilsvarende positiv udvikling er registreret i blandt andet Kalixälven.

Også smoltproduktionen giver positive signaler. I 2025 udvandrede foreløbigt estimeret mere end tre millioner vilde smolt fra Torneälven – det højeste antal siden overvågningen begyndte i 1991 og markant over de 1,5–2 millioner, der typisk er registreret gennem det seneste årti.

Udviklingen bør fortsat følges nøje og giver ikke grundlag for at øge fiskeriet på de vilde laksebestande. Men den understøtter efter vores vurdering, at der ikke er biologisk grundlag for at fjerne den nuværende mulighed for, at lystfiskere i 2027 kan hjemtage én fedtfinneklippet, udsat laks.

Thünen-instituttets faglige vurdering

Vi står ikke alene med vores argumenter for at fastholde trollingfiskeri efter laks i Østersøen. I 2025 vurderede det tyske Thünen-Institut für Ostseefischerei konsekvenserne af EU-Kommissionens forslag om at lukke det rekreative laksefiskeri i store dele af Østersøen.⁷ Instituttet anbefalede på baggrund af den tilgængelige videnskabelige viden, at den nuværende ordning fastholdes, så lystfiskere fortsat kan hjemtage én fedtfinneklippet udsætningslaks pr. dag. Thünen fremhæver, at de gældende restriktioner allerede har reduceret lystfiskeriets samlede landinger af laks i Østersøen med 77 %. Samtidig viser instituttets mærkningsforsøg en overlevelse på over 86 % blandt genudsatte laks, hvilket indikerer, at genudsætningen af vildlaks fungerer effektivt. Genetiske undersøgelser af laks fanget i det tyske trollingfiskeri fandt desuden ingen vildlaks fra de særligt svage bestande i ICES Område 5.

Thünen konkluderer derfor, at den nuværende fedtfinneordning udgør et godt kompromis mellem beskyttelsen af svage vildlaksebestande og opretholdelsen af et rekreativt laksefiskeri. Instituttet vurderede således, at en fortsættelse af ordningen også i 2026 var fagligt forsvarlig.

Bevar den nuværende selektive model

Sammenslutningen af Danske Småbådsclubber og Danmarks Sportsfiskerforbund foreslår derfor med udgangspunkt i den lange række af argumenter, at den nuværende regulering videreføres i 2027:

- En lystfisker skal fortsat kunne hjemtage én fedtfinneklippet laks pr. dag i den centrale og vestlige Østersø, mens alle laks med intakt fedtfinne straks skal genudsættes.

Hvis det vurderes nødvendigt at reducere påvirkningen af vilde laks yderligere, bør mindre indgribende virkemidler undersøges, før et totalforbud indføres. Det kan eksempelvis være krav eller anbefalinger om krogstørrelser, skånsom håndtering med kortest mulig lufteksponering (som er et formelt krav i laksevandløbene) og andre best-practice-metoder, når resultaterne fra den igangværende forskning foreligger. Det vil efter vores opfattelse være en langt mere proportional og moderne forvaltning.

Samlet anbefaling

⁷ https://www.thuenen.de/de/fachinstitute/ostseefischerei/service/fragen-antworten/entscheidung-des-eu-fischereirates-zur-freizeitfischerei-auf-lachs-in-der-ostsee-2025-1?utm_source=chatgpt.com

Sammenslutningen af Danske Småbådsklubber og Danmarks Sportsfiskerforbund støtter viden-skabeligt baseret forvaltning af Østersøens pressede fiskebestande. Men forvaltningen skal sam-tidig være proportional, målrettet og reelt økosystembaseret.

Vi opfordrer derfor Danmark til i forhandlingerne om fiskerimulighederne for 2027 at arbejde for følgende:

1. Torsk: En fortsat meget restriktiv forvaltning, men med en særskilt vurdering af mulig-heden for at tillade hjemtagning af én torsk pr. lystfisker pr. dag uden for gydeperioden i ICES-underområde 23, Øresund.
2. Mindstemål for torsk: Hvis et begrænset rekreativt fiskeri igen på et tidspunkt kan åb-nes, bør der indføres et væsentligt højere mindstemål, eksempelvis 45 cm.
3. Laks: Kommissionens forslag om at fjerne muligheden for rekreativt trollingfiskeri i ho-vedbassinet bør afvises. Den nuværende mulighed for at hjemtage én fedtfinneklippet laks pr. lystfisker pr. dag bør videreføres i 2027.
4. Genudsætning af laks: Resultaterne fra den nye Thünen/SLU-undersøgelse af dødelighed ved genudsætning bør hurtigst muligt indarbejdes i ICES' rådgivning, og fremtidig regu-lering bør baseres på den bedst tilgængelige arts- og fiskerispecifikke viden.
5. Sild og brisling: Danmark bør arbejde for en reel økosystembaseret forvaltning, hvor de pelagiske bestandes funktion som fødegrundlag for blandt andet torsk og laks indgår ek-splisit ved fastsættelsen af fiskerimulighederne.
6. Skarv: Prædation fra skarv bør indgå i arbejdet med genopbygningen af både torsk og laks, og Danmark bør følge op på den politiske aftale om at arbejde for en international forvaltning af skarvbestanden.
7. De svage laksebestande: Danmark bør efterspørge en konkret redegørelse for genopret-ningsindsatsen i de vandløb, som producerer de svage laksebestande, og arbejde for kon-krete genopretningsplaner med målbare mål for bestandsudviklingen.

Sammenslutningen af Danmarks Småbådsklubber og Danmarks Sportsfiskerforbund mener grundlæggende, at det er muligt både at sikre en meget høj beskyttelse af Østersøens sårbare fi-skebestande og samtidig bevare et begrænset, selektivt og samfundsøkonomisk værdifuldt re-kreativt fiskeri.

Det kræver imidlertid, at forvaltningen bevæger sig fra generelle forbud til en mere målrettet, proportional og økosystembaseret tilgang, hvor den faktiske effekt af de enkelte reguleringstil-tag står i rimeligt forhold til deres sociale og økonomiske konsekvenser.

På vegne af Sammenslutningen af Danmarks Småbådsklubber og Danmarks Sportsfiskerforbund

Med venlig hilsen

Kaare Manniche Ebert
Biolog